

Josef Zítek

Josef Zítek se narodil 4.4. 1832 v Praze, studoval na stavovské reálce a pražské polytechnice, ale záhy odešel do Vídně, kde se zapsal na polytechniku a na akademii výtvarných umění. Po ukončení studií pracoval u architekta Josefa Krannera. V r. 1857 navrhl projekt velkého farního kostela v novogotickém slohu, za který obdržel cenu na výstavě Akademie výtvarných umění ve Vídni. V následujících spolupracoval na soutěžních návrzích České spořitelny, vídeňské univerzity a burzy. V říjnu 1858 obdržel státní stipendium na studijní cestu do Itálie. Tato cesta významně ovlivnila jeho další tvorbu. Své poznatky o antických, středověkých a hlavně renesančních staveb uplatnil budoucnu při vlastních návrzích.

V srpnu 1862 dostal další stipendium – tentokrát na cestu do Francie, Německa a Belgie. V roce 1863 odjel do Výmaru, kde celý rok osobně řídil stavbu muzea. V roce 1864 se vrátil do Vídně, kde získal stavitelskou koncesi a v témže roce se stal profesorem na pražské polytechnice. Roku 1866 byl postaven před největší úkol svého života – stavbu Národního divadla. V téže době provedl ještě dvě významné stavby: kolonádu v Karlových Varech a společně s J. Schulzem Rudolfinum.

Po požáru Národního divadla v r. 1881 odmítl spolupráci na rekonstrukčních návrzích a vzdal se další spolupráce na divadle a odjel do ciziny. Návrhy na přestavbu pak byly zadány jeho spolupracovníkovi, prof. Schulzovi. Po konfliktu v souvislosti s Národním divadlem se umělec stáhl do ústraní a ustal ve vlastní tvůrčí práci a působil pouze jako poradce při řešení různých uměleckých problémů – byl členem ředitelství stavby dómu sv. Víta, komise pro úpravu Karlštejna aj. Život trávil většinou na svém statku ve Lčovicích.

Zámek ve Lčovicích

Na pražské německé polytechnice přednášel až do roku 1904. Při odchodu do výslužby získal uznání od císaře a v roce 1908 mu byl udělen titul barona.

Na polytechnice vychoval řadu českých architektů; vyhledával a podporoval talenty a posílal je do ciziny, zvláště do Itálie. Ke konci svého života se vrátil k Národnímu divadlu, byl poradcem při dokončování Schnirchových trig. Zemřel 2.8. 1909 a byl pochován v Malenicích poblíž zámku Lčovice.